

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/164/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220201672
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1220201672.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Romana Bolebrucha, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov - matka: O. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX I., zastúpená AK Neuschlová, s.r.o., Dostojevského rad 5, 811 09 Bratislava, IČO: 36 861 359 a otec: U. A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. P. XXX/X, XXX XX K. A., doručovacia adresa H. W., s.r.o., U. A. G., D. námestie XXA, XXX XX I., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Romana Bdžochová, s.r.o., so sídlom Rudnayovo nám. 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 819 359, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 49P/39/2020-64, zo dňa 06.04.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením, č.k. 49P/39/2020-64, zo dňa 06.04.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť predbežne platiť na maloletého A. G., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 06.04.2020. Vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1, § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 366 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 331 ods. 1, a § 332 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Poukázal na charakter neodkladného opatrenia, jeho účel a podmienky nariadenia a po vyhodnotení zistených okolností dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že charakteristickým znakom neodkladného opatrenia o určenie povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere je v zmysle § 366 CMP, rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. Poukázal na to, že ustanovením § 366 CMP mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola ohrozená. V posudzovanom prípade prihliadal na uvedené zásady s tým, že za situácie, kedy si otec podľa návrhu matky, od júla 2019, prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť, mal za preukázanú existenciu potreby jej dočasnej úpravy. Pri určení výšky výživného vychádzal zo sumy životného minima, určeného na neplnoleté, nezaopatrené dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Za primeranú považoval výšku výživného 100 eur na maloletého Markusa,

ktorú bude otec platiť predbežne a táto suma bude aspoň čiastočne pokrývať náklady na základné odôvodnené potreby maloletého. Vo zvyšku návrh matky zamietol ako nedôvodný. Poukázal na to, že neodkladným opatrením súd rieši len dočasnú situáciu určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, pričom úlohou súdu v konaní vo veci samej bude dôsledne preskúmavať rodinné, výchovné a bytové podmienky, rovnako tak aj majetkové pomery na strane oboch rodičov, kedy po vykonanom dokazovaní a posúdení všetkých skutočností, bude možné rozhodnúť o úprave výkonu práv a povinností oboch rodičov k maloletému. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhla zmeniť napadnuté rozhodnutie a nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým súd zaviazá otca k povinnosti prispievať na výživu maloletého A. sumou 350 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom 06.04.2020. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že si je plne vedomá kritérií pre určenie výživného neodkladným opatrením, avšak mala za to, že suma 100 eur nepostačuje na čiastočné uhrádzanie základných životných potrieb maloletého, spočívajúcich v strave, ubytovaní, liekov a hygiene. V tejto súvislosti poukázala na pripojené listinné dôkazy, ktorými preukázala svoje tvrdenia o nákladoch na maloletého. Namietala, že súd sa pri rozhodovaní nezaoberal jej tvrdeniami, ani dôkazmi a len paušálne určil výživné na sumu vo výške zo sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrované dieťa. Takéto paušálne určenie výživného neodkladným opatrením by vyvolalo situáciu, že v prípade určenia výživného bude v každom jednotlivom prípade, bez ohľadu na jeho okolnosti, postačovať výživné vo výške cca sumy životného minima. Daný postup nepovažovala za súladný s pojmom nevyhnutná výživa, ktorou sa má rozumieť objektívna okolnosť na strane oprávneného, ktorá vyjadruje minimálnu výšku nákladov na zabezpečenie aspoň jeho základných potrieb, pričom obaja rodičia by sa mali rovnakým dielom podieľať na vyživovacej povinnosti svojho maloletého dieťaťa, buď osobnou starostlivosťou, alebo platením výživného. Osobná starostlivosť matky musí byť vyvážená stanovením výživného zo strany otca. Mala za to, že je nevyhnutné zohľadniť konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, rozhodujúce pre určenie výšky výživného. Zdôraznila, že zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého A., pričom súd neodkladným opatrením oprávnil otca stretávať sa s maloletým v určenom rozsahu. Uviedla, že všetky náklady maloletému, súvisiace s jeho výchovou a výživou hradí ona a zároveň hradí aj spoločné záväzky voči bankám. Podľa jej názoru, je dôvodné konštatovať, že suma 100 eur nemôže postačovať ani len na úhradu základných potrieb maloletého, keď pomerná časť nákladov na bývanie predstavuje sumu 70 eur mesačne a ďalšími položkami sú platby za stravu, drogeriu, lieky a plienky (za jedno balenie uhrádza cca 40 eur). Mala za to, že v danom prípade nie je možné pripustiť takú disproporciu, že na matke, ktorá v konaní riadne preukázala svoj príjem, bude až do času určenia výživného vo veci samej, prenesená povinnosť úhrady nákladov na výchovu a výživu maloletého takmer v 90 % a otec sa bude podieľať len sumou vo výške životného minima, i keď v jeho schopnostiach a možnostiach je, aby sa na potrebách maloletého a zabezpečovaní jeho nevyhnutnej výživy podieľal vyššou sumou. Poukázala na to, že otec pôsobí ako samostatne zárobkovo činná osoba, podnikajúca na základe iného ako živnostenského zákona s hlavnou činnosťou ostatné športové činnosti, čo vyplýva z registra fyzických osôb, dostupnom na slovenskom športovom portáli. Otec je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti Quantum Aes, s.r.o., s vkladom základného imania vo výške 5.000 eur a podľa jej vedomostí, táto spoločnosť je 50% akcionárom v spoločnosti QUALITY INVEST, a.s., ktorá sa na webovej stránke profiluje ako investičná spoločnosť, ktorej vzniku predchádzala dlhodobá, úspešná spolupráca jej akcionárov, na viacerých projektoch za posledných 10 rokov, pričom ide predovšetkým o výstavbu bytových alebo rodinných domov. S poukazom na otcove rozsiahle aktivity a rozsah podnikania, mala za zrejmé, že jeho možnosti a schopnosti, ako aj majetkové pomery, sú nadštandardné a je preto dôvodné očakávať, že sa na zabezpečení nevyhnutnej výživy svojho syna bude podieľať sumou vyššou ako 100 eur mesačne.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhol napadnuté uznesenie ako správne potvrdiť. S dôvodmi odvolania uvedenými matkou nesúhlasil. Mal za to, že matka sa ho snaží vykresliť ako nadpriemerne zarábajúcu osobu v rôznych oblastiach podnikania, pričom neuvádza fakty pravdivo a informácie o jeho podnikateľských aktivitách sa nezakladajú na pravde. Potvrdil, že bol síce samostatnou zárobkovo činnou osobou, avšak oprávnenie, ktoré má na výkon činnosti športového odborníka, samo o sebe neznamená, že v tejto oblasti podniká. Ozrejmil, že na slovenskom športovom portáli sú zapísané všetky osoby pôsobiace v oblasti športu, bez ohľadu na ich pôsobenie v jednotlivých športových zväzoch a bez ohľadu na spôsob vykonávania činnosti športového odborníka, nakoľko od počtu registrovaných členov závisí výška dotácie od Ministerstva školstva SR.

Uviedol, že nemá podpísanú zmluvu podľa § 6 ods. 3, písmeno a) ako podnikateľ. Potvrdil, že vykonáva činnosť delegáta, na základe zmluvy o výkone funkcie delegáta, v majstrovských stretnutiach OBEZ Prešov, uzavretej podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ako dobrovoľník a ako rozhodca pôsobí vo Východoslovenskom futbalovom zväze, na základe zmluvy o výkone činnosti, z ktorej má príjem cca 250 eur mesačne, avšak ide len o príjem nadobudnutý počas sezóny. V roku 2020 sa futbalová sezóna nezačala a jeho príjem za tieto činnosti je aktuálne nulový. Pokiaľ ide o spoločnosť QUALITY INVEST, a.s., táto za rok 2019 skončila s hospodárskym výsledkom v strate mínus 36 278 eur, na ktorej strate sa podieľa i fakt, že uhradila sumu 6.000 na nájomnom matke ako prenajímateľke, pričom matka nesúhlasila s predĺžením nájmu na rok 2020 v navrhovanej výške 750 eur mesačne, čím aj znížila príjem do rodiny o 9.000 eur ročne. Poukázal na to, že s maloletým bol na materskej dovolenke do 15.06.2019, nemohol pracovať v dostatočnej miere a preto sa žiadne aktivity znamenajúce tržby pre spoločnosť v roku 2019 neuskutočnili. V súčasnosti nemá finančný efekt z tejto spoločnosti, ale pracuje ďalej, aby sa podnikanie spoločnosti v budúcnosti rozbehlo. Na materskej dovolenke zostal po vzájomnej dohode rodičov, čo sa prejavilo na znížení jeho príjmu. Pokiaľ ide o spoločnosť Quantum Aes, s.r.o., táto v roku 2018 skončila s hospodárskym výsledkom so ziskom 107 eur, daňové priznanie spoločnosť zatiaľ nepodala. Príjem má zo závislej činnosti v tejto spoločnosti a jeho výška za rok 2019 dosahovala sumu 3.937,32 eur. Spoločnosť súčasne pokrýva jeho náklady na benzín, ošatenie, odbornú literatúru, telefónny paušál s internetom, obedy, večere a taktiež aj rodinné výlety, vrátane ubytovania a kultúrne podujatia vo forme reprezentatívnych výdavkov. Uviedol, že do februára 2020 bola realizovaná striedavá starostlivosť o maloletého, kedy neboli žiadne problémy s výdavkami a so starostlivosťou o syna a jeho náklady hradili obaja rodičia. Od februára sa mu výdavky zvýšili z dôvodu nevyhnutnosti zabezpečenia bývania, kedy uzatvoril nájomnú zmluvu na byt s nájomným vo výške 250 eur mesačne, platí výživné na syna 100 eur mesačne a začal mesačne prispievať v polovici na úhradu úroku vyčísleného k jednotlivým splátkam úveru. Tieto platby realizuje napriek tomu, že nie je zapísaný ako spoluvlastník danej nehnuteľnosti, vo vzťahu ktorej prebieha na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 8C/1/2020 konanie o určenie, že nehnuteľnosť patrí do BSM. Poukázal na to, že na podnet matky mu bola od 01.08.2019 zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pozastavená výplata rodičovského príspevku vo výške 220 eur. Uviedol, že vo veci nariadeného neodkladného opatrenia o úprave jeho styku s maloletým, vedeného pod sp. zn. 49P/19/2020 žiadal o zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že výdavky na dieťa budú znášať obaja rodičia. Na strane matky by sa týmto zlepšila finančná situácia vo vzťahu k nákladovosti, ako aj osobnej starostlivosti o maloletého, čo by viedlo k vyriešeniu problémov s úpravou styku. Podľa jeho názoru, matka situáciu nevyhodnocuje objektívne, má na neho neprimerané finančné nároky a svojím konaním dostala jeho, aj rodinný rozpočet do nepriaznivej situácie.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca namietala, že by vo svojich podaniach zámerne skresľovala, resp. neuvádzala fakty pravdivo, keďže tvrdenia otca o výkone jeho živnostenskej činnosti preukázala informáciami zo športového portálu. Skutočnosť, že otec má oprávnenie na výkon činnosti športového odborníka, vyplývajú z takzvaného informačného systému športu v zmysle § 79 ods. 4 Zákona o športe a považujú sa za správne a pravdivé. Z výpisu zo štatistického registra organizácií nachádzajúcim sa na oficiálnom webe Štatistického úradu SR vyplýva, že otec pôsobí v slobodnom povolani ako fyzická osoba podnikajúca na základe iného ako živnostenského zákona s hlavnou činnosťou ostatné športové činnosti. Skutočnosť, že otec nemá aktívne živnostenské oprávnenie, automaticky neznamená, že o ňom nie je možné hovoriť ako o samostatne zárobkovo činnnej osobe. Nemá vedomosť o konkrétnych príjmoch otca z funkcie rozhodcu, delegáta, alebo iného športového odborníka, avšak v období ich spolužitia, otec častokrát cestoval na futbalové zápasy alebo rôzne školenia s cieľom dosiahnuť určitý zárobok. Spochybnila tvrdenia otca o tom, že sezóna v roku 2020 sa nezačala, nakoľko táto bola prerušená z dôvodu pandémie ochorenia COVID 19. Nesúhlasila s tvrdeniami vo vzťahu k spoločnosti QUALITY INVEST, a.s. a k úhrade nájomného za rok 2019 vo výške 6.000 eur, keďže strata spoločnosti je spôsobená v dôsledku úhrady nájomného za nehnuteľnosť v lokalite Mokrán Záhon, pričom je potrebné poukázať aj na to, že platby nájomného predstavovali pre spoločnosť daňovo uznaný výdavok. Poukázala na to, že spoločnosť QUALITY INVEST, a.s. sa prezentuje ako úspešná investičná spoločnosť, aktuálne s rozpracovaným projektom výstavby rodinných domov vo Hviezdoslavove, čo je zrejmé z verejne dostupných zdrojov. Na podnikaní tejto spoločnosti sa otec podieľa prostredníctvom spoločnosti Quantum Aes, s.r.o., ktorá je akcionárom spoločnosti QUALITY INVEST, a.s.. Podľa dostupných údajov, Quantum Aes, s.r.o. nevykazuje okrem jedného, iných zamestnancov, pričom je možné sa domnievať, že ide o osobu otca a teda je na účely vyhodnotenia možností, schopností a majetkových pomerov otca pri určení výživného potrebné vychádzať z premisy, že aktivity a príjmy spoločnosti Quantum Aes, s.r.o., sú aktivitami a príjmami otca. Otcom deklarovaný príjem vo výške 320

eur mesačne považovala za nezodpovedajúci jeho možnostiam, schopnostiam otca a majetkovým pomerom. Uviedla, že otec ovláda aktívne dva svetové jazyky, dosahuje príjem, ktorý v regióne bratislavského kraja, ako nástupný plat neponúkajú ani obchodné reťazce zverejňujúce inzeráty na voľné pracovné miesta predavačov, pokladníkov. Rovnako dala do pozornosti, že ponuka práce v regióne bratislavského kraja, kde otec žije a pôsobí, je dostatočne široká na to, aby vyvinul aktivity smerujúce k dosahovaniu pravidelného a vyššieho príjmu, už len s poukazom na fakt, že má vyživovaciu povinnosť voči maloletému, ktorého náklady neustále rastú. Zdôraznila prvoradú povinnosť rodiča prispievať na výživu maloletého dieťaťa tak, aby uspokojoval potreby svojho dieťaťa a korigoval svoje výdavky a predstavy. Ak otec nedokáže dosahovať relevantný príjem prostredníctvom podnikania, nič mu nebráni, aby si hľadal prácu na trvalý pracovný pomer a dosahoval príjem vyšší ako minimálna mzda. Pokiaľ tak nevidí dôvod urobiť, je potrebné, aby znášal dôsledky svojho rozhodnutia vo vzťahu k plneniu si svojej povinnosti voči maloletému a na účely určenia výživného bol jeho príjem posudzovaný v súlade s ustanovením § 63 Zákona o rodine.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z. z., Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť.

8. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9. Čo je účelom inštitútu neodkladného opatrenia, aké sú podmienky a účel jeho nariadenia podrobne vysvetlil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd, v záujme maloletých detí povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenia splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou, v záujme maloletých detí a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom detí a jeho rodičmi, pričom význam sa kladie na záujem detí, ktoré môžu mať prednosť pred záujmom rodiča.

10. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie matky maloletého dieťaťa ako nedôvodné a zhodne ako súd prvej inštancie má za to, že v danej veci návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia určením výživného na maloleté dieťa spĺňa podmienky ust. § 366 CMP. Matka dostatočným spôsobom preukázala potrebu a naliehavosť predbežnej úpravy pomerov, ktorú skutočnosť otec nespochybnil, čo je zrejmé z jeho vyjadrenia k odvolaniu matky. Odvolací súd sa stotožnil aj s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie, keďže zmyslom ust. § 366 CMP je zabezpečenie výživy od povinného potrebné, ak nastane situácia, že výživa dieťaťa je ohrozená. Na vydanie takéhoto rozhodnutia pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Súd prvej inštancie správne určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb maloletého A. pričom povinnosť a výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, kde súd bude zisťovať príjmy, možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Odvolací súd akceptuje námietku matky a jej argumentáciu vo vzťahu k určeniu výživného neodkladným opatrením, pri ktorom súd prvej inštancie vychádzal zo sumy životného minima určeného na neploleté nezaopatrované dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Odvolací súd však poukazuje na ust. § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Uvedené sa týka všetkých druhov vyživovacích povinností, pričom nariadením neodkladného opatrenia je povinná osoba zaviazaná platiť výživné, avšak len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov (potrieb). V danom prípade je otcovi uložená povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa vo veku takmer dvoch rokov, pričom základnými a nevyhnutnými nákladmi maloletého sú strava, bývanie, hygiena, zdravotná starostlivosť. Odvolací súd nespochybnuje, že náklady na maloletého sú nepomerne vyššie ako 100 eur mesačne, pričom matka

odôvodnené náklady na maloleté dieťa bude preukazovať komplexne v konaní vo veci samej. Pokiaľ sa matka odvoláva na schopnosti, možnosti otca, predmet jeho pracovných aktivít a z toho plynúce zárobky a financovanie obchodnej spoločnosti, všetky tieto námietky budú predmetom dokazovania vo veci samej o určenie výživného na maloletého, ktoré súd vyhodnotí a na základe vykonaných dôkazov rozhodne v súlade s kritériami rozhodnými pre určenie výšky výživného na maloleté dieťa podľa § 62 a nasl. Zákona o rodine. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že výška výživného v sume 100 eur mesačne je primeraná veku dieťaťa a zodpovedá inštitútu neodkladnej úpravy pomerov a uloženiu povinnosti rodičovi platiť výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb maloletého.

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 ods. 1 CMP.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).